

Πλατεία Αγιού Ανδρέα. Το χορευτικό συγκρότημα Καρυών στη γιορτή του Αγίου Παντελεήμονα χόρεψαν πολύ όμορφα τους τοπικούς και άλλους Ελληνικούς χορούς. Την ημέρα της Παναγίας ενθουσιάσαν δύοις τους προσκυνητές τόσο τα μικρά παιδιά, όσο και τα μεγάλα. Το χορευτικό συγκρότημα Αυστραλίας που έκλεψε την παράσταση και καταχειροκρήθηκε στην πλατεία της Ράχης το βράδυ της Αγια-Παρασκευής, με τους θαυμάσιους Ελληνικούς χορούς του.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ • ΕΤΟΣ 70 • ΦΥΛΛΟ 32 • ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1993 • ΨΑΡΡΩΝ 10 ΚΗΦΙΣΙΑ 145 61 GREECE

ΠΑΡΝΩΝΑΣ : ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 1993

ΑΡΑΧΟΒΑ

Καλοκαίρι 1993. Πέντε συμμαθητές συναντήθηκαν στην πλατεία του Αγίου Ανδρέα και θυμήθηκαν τα παλιά. Ο Νίνος Πετρούλιας, ο Χάρης Βουκόπουλος, ο Γιώργος Κοψιάτης, ο Γιώργος Χονδρόπουλος και ο Βασιλός Πρεκεζές. Μαζί τους η Ντίνα Δαλακόπουλη, αντιπρόσωπος του οδελφού της Σωτήρου Βαστή, που ήταν κι αυτοί συμμαθητής, αλλά βρίσκεται στο Chicago. Για το χρόνο καλούν δύοντας τους συμμαθητές να συγκεντρωθούν στο χωρίο.

Δροσολουσμένο, με άφθονα –ευτυχώς– νερά βρήκε ο Ιούνιος το χωρίο. Είχε βρέξει «Μάρτης δύο ώρες» και ο Απρίλις άλλο έναν» και έτσι υπήρχαν καλές προοπτικές να βγει το καλοκαίρι χωρίς προβλήματα νερού. Λιγοστοί οι παραθεριστές εφέτος άργησε η πλατεία να γεμίσει κόσμο.

Μετά τα μέσα Ιουλίου άνοιξαν τα σπίτια όσων μένουν σε ξένα μέρη και η κίνηση στο χωρίο αυξήθηκε. Της Αγίας Παρασκευής και του Αγίου Παντελεήμονα κάθε Αραχοβίτης φρόντισε να γιορτάσει τους αγαπημένους αγίους στο χωρίο.

Η εκκλησία της Αγίας κάτω από τα πανύψηλα πεύκα και έλατα, σεμνή και γραφική, δίπλα στο σχολείο, δέχθηκε τους πιστούς και πρόσφερε την ευλογία της μαζί με τα αντίδωρα και τους άρτους.

Ο Άγιος Παντελεήμονας γιορτάστηκε με επίσημο εσπερινό, όπου χοροστάτησε και ετίμησε με την παρουσία του ο Σεβασμιότα-

τος Μητροπολίτης κ. Ευστάθιος. Η εκκλησία με ολοκληρωμένη την αγιογράφηση της είναι ένα δείγμα των πλούσιων προσφορών, που χαρακτηρίζουν από τα παλιά χρόνια τους πιστούς Αραχοβίτες.

Ακούραστος ο καλός ιερέας κ. Κυριάκος Αμανατίδης, είναι πάντοτε παρών σε όλες τις θρησκευτικές και κοινωνικές τους υποχρεώσεις και έχει κατατηθεί την αγάπη των Αραχοβίτων.

Στενά δεμένες με τις θρησκευτικές γιορτές είναι και οι διασκέδασης στα χωράρια μας. Τα «πανηγύρια» της Αραχοβίας είναι γνωστά σε όλη τη Λακωνία και τη βραδία δεν παραλείπουν πολλοί να ανηφορίσουν κατά τον Πάρνωνα, για τα χωράρια που γιορτάζουν τις δύο ημέρες (Αράχοβα και Βαμβακού).

Φέτος ούδιο γιορτές ήταν εργάσιμες ημέρες αλλά ο κόσμος διασκέδασε πολύ και ιδιαίτερα τη νεολαία. Στην πλατεία της Ράχης, η βραδέρα του Τάκη Κουτσόγεωργα ήταν πανέπιμπλ για το φαγοπότι και την εξυπρέπηση του κόσμου. Βοήθησε όμως σημαντικά και η οικογένεια Λάσσου στο σέρβιραν στο ισογείο του σπιτιού Σιαρή.

Ενώρια εμφανίστηκε στη ράχη ένα χορευτικό συγκρότημα από Ελληνόπουλα της Αυστραλίας που χόρεψαν Ελληνικούς χορούς με λεβεντιά και χάρη και καταχειροκροτήθηκαν από όλους. Το μουσικό συγκρότημα «Οι Καρυώνες» έδωσαν εξαιρετικό τόνο τόσο την πρώτη, όσο και τη δεύτερη βραδιά, στην πλατεία του Αγίου Ανδρέα.

Το χορευτικό συγκρότημα του χωριού έκανε ωραίες εικανίσεις και εφέτος τη βραδία του Αγίου Παντελεήμονα, στο χωρό του Αθλητικού Συλλόγου και την ημέρα της Παναγίας κάτω από τα ιστορικά πλατάνια, όπου ενθουσιάσαν όλους τους παρευρισκόμενους.

Το χωρίο γενικά είχε μεγάλη ζωντανία όλο το καλοκαίρι και εξελίσσεται σε ένα θαυμάσιο παραθεριστικό κέντρο. Κτίζονται αρκετά νέα σπίτια αλλά το πρόβλημα νερού παραμένει σωβαρό και ξανιαστήκαμε δύο όταν έστηψαν οι βρύσες και από τις 25 Ιουλίου και μετά το νερό ερχόταν για λίγες ώρες στα σπίτια και στα μαγαζιά.

Το κέρι δεν έλειψε και σχεδόν κάθε βράδυ ακούγονταν μουσικές και γλέντια.

Εκείνοι όμως που δεν ακούγεται συχνά είναι το τραγούδι. Άλλοτε στις ταβέρνες και στις πλατείες άκουγες παρεές για τραγούδιαν όμορφα δημοτικά και άλλα τραγούδια. Ήωρα το στέκι των τραγουδών είναι η ταβέρνα του Τάκη Κουτσόγεωργα, όπου ο ίδιος δίνει τον τόνο και έκιναί το τραγούδι. Όταν μάλιστα βρεθεί και καμιά κιθάρα, όπως έγινε αρκετές φορές φέρεται το καλοκαίρι, τότε η ταβέρνα του Τάκη μας χαρίζει αξέχαστες βραδιές.

Δεν θα ξεχάσουμε οσοι βρεθήκαμε εκεί την κιβώτιο και το τραγούδι του Θεότοκη Κολοβού, που είχε έρθει από την Καλλιφρόνια, ο οποίος εκτός από καλός οδοντίστας είναι και τέλειος κιθαρίστας και τραγουδιστής.

Μάθαινουμε ότι με φίλους του έχουν κάνει μουσικό συγκρότημα με ελληνικό τραγούδι που δουλεύει με την ονομασία «Η παρέα». Μακάρι να έχουμε την τύχη να τους ακούσουμε και στην Ελλάδα καμιά φορά. Όμορφο ήταν το καλοκαίρι 1993. Και του χρόνου όλοι καλά!

ΒΑΡΒΙΤΣΑ

Λιγοστοί οι παραθεριστές ήλθαν τον Ιούλιο στη Βαρβίτσα. Παρά τους επαναλαμβανόμενους καύσωνες δεν έκιναί εύκολα ο κόσμος να ανεβεί στα ορεινά. Η οικονομική κρίση, η ακρίβεια στα καυσίμα των αυτοκινήτων, οι εξευτελιστικές τιμές των αγροτικών προϊόντων (το λάδι πουλήθηκε 500 δρ., το κιλό) κρατάνε στο σπίτι κι ας μένει το παραθέρισμα.

– Στις 20 Ιουλίου, για την Προφήτη Ηλία, δημιουργήθηκε αρκετή κίνηση στη Βαρβίτσα και πολλοί προσκυνητές ήλθαν από τη Σκόρα, και τα όλα χωριά, με αποτέλεσμα να γίνει καλό «πανηγυράκι» στο λόφο, απέναντι από το χωριό, όπου βρίσκεται το εκκλησάκι του Προφήτη.

Το βράδυ στήθηκε χωρός στην πλατεία της Βαρβίτσας, όπου διασκέδασαν με κέφι, με καλό φαγοπότι και με τη συμμετοχή του μουσικού συγκροτήματος «ΟΙ ΜΠΑΡΜΠΙΤΣΙΩΤΕΣ» το γλεντί κρατήσακι του Προφήτη.

Το μαγαζά της πλατείας είναι πάντα τα ίδια και εξυπηρετούν ντόπιους και ξένους.

Το χωριό, παρά την οικονομική κρίση, ακολουθεί το δρόμο της ανοικοδόμησης και πολλά νέα σπίτια χτίζονται ή παλιά χαλάσματα ανοικοδομούνται.

– Συνεργεία του ΟΤΕ ολοκλήρωσαν την υπόγεια καλωδίωσην του δικτύου, οπότε εξασφαλίζεται η καλή λειτουργία των τηλεφώνων του χωριού.

Τον Αύγουστο τη νίνηση αειθήκε τη σημαντικά και κορυφώθηκε τις Παναγίες όπου το παραδοσιακό γλέντι δώσωσε παλμό και κίνηση στο χωριό. Από το Σάββατο, παραμονή της μεγάλης γιορτής, στην πλατεία της Βαρβίτσας από τις ψυσταρίες, σουβλάκια, γουρούνοπουλού και Βαρβίτσιωτικά τυριά σερβίρονται μαζί με άφονο κρασί και έδιναν κέφι στους χορευτές, και το γλέντι του Σαββάτου και της Κυριακής κράτησε μέχρι τις πρωινές ώρες.

ΑΦΙΕΙΣ ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΣΤΗ ΒΑΡΒΙΤΣΑ ΑΠΟ Η.Π.Α: Φουντάς Κων/νος, Στρίφας Δημήτριος, Γούβης Πέτρος, Γούβης Ι. Δημήτριος, Γούβης Ι. Ιωάννης, Κουμιούρδας Γεώργιος, Πατσαλός Γεώργιος, Ματθαίος Παύλ. Αθανάσιος, Πατσαλός Νίκ. Πέτρος, Πατσαλός Αθανασία, Βάκια Τρίσι, Βουλούποι Καλλιόπη, Ματθαίος Στράτης.

ΑΠΟ ΚΑΝΑΔΑ: Πράττα Αγγελής, Στρίφας Αθανάσιος, Τσολάκης Γεώργιος, Ματθαίος Π. Γεώργιος, Φουντάς Παν/της (καρδιολόγος γιατρός) Κοντόγιαννης Στέλιος, Καναράς Στέλιος, Βλήττα Αικατερίνη.

ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΗ ΒΑΡΒΙΤΣΑ-ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΣΚΟΥΡΟ-ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Η πολυμελής και δραστήρια Αδελφότητα Σκουρο Βαρβιτσιωτών Αμερικής αντιμετωπίζει με αγάπη την ημέρα της Βαρβίτσας και το αποδεικνύει έμπτρακα, όπως φινέτα και από το γράμμα του προέδρου της κ. Δήμου Μένταυλου και του γραμματέα κ. Ηλία Ματθαίου (Stamford 3 Απριλίου 1992).

Προς τα Κοινωνικά Συμβούλια Σκούρας και Βαρβίτσας

Αγαπητοί μας συμπατριώτες, σας απευθύνομεν την αγάπη μας τους εγκάρδιους χαιρετισμούς μας εις εσάς και από τα σπίτια των κατοίκων σας καινοτόμων σας υγείας, χάρη, ευτυχία και να εορτάσωμε μίαν πνευματικήν Αναστασίν.

Ο Σύλλογος μας κατά την Γενική του Συνέλευσην που έλαβε την 15η Μαρτίου έτους εκτός των άλλων θεμάτων έπρεπε ν' αναδείξει και νέον Δ/κόν Συμβούλιον διότ

ΠΙΚΡΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΟΧΗ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΨΙΜΟ ΤΗΣ ΑΡΑΧΟΒΑΣ

(Διήγηση της θεία Δημητρούλας Σκιούρη (γένος Π. Κουτσογεωργα) Στο όμιρφο και καλοφτιαγμένο σπίτι της ζει η θεία Δημητρούλα, 86 ετών στηρίζεται στο Chicago και το Γιάννη που ζει στην Καλλιφόρνια.

— Δόξα των Θεούλη, παιδιά μου, όλα τάχους τώρα, τίποτα δεν λειπει, υγεία και αγάπη να έχουμε και ο Θεός δεν ξεχνάει κανένα.

— Τί μου ζητάς τώρα, καμάρι μου, να σου ειπώ καμάτια ιστορία από τη ζωή μου και τη ζωή του χωριού; Βιβλίο να γράψω δε χωράνε οι καλές και οι κακές ημέρες που πέρασα κι εγώ και όλος ο κόσμος. Τα παλιά τα χρόνια όλο το χωριό ζούσε φτωχικά. Εγώ τον πατέρα μου ούτε τον θυμίαμα! Ήμουν τεσσάρων χρονών όταν πέθανε και άφησε οχτώ ορφανά.

Πήγα σχολείο μέχρι την τρίτη τάξη και μετά με στελέλωντας στα γιδιά και το βράδυ γύριζα φορτωμένη προσανάματα. Σε λίγο μου δώσανε και τη ρόκα και έγινε και μια μητέρα που με είδε η συγχωρεμένη η μάνα του Κουτσογιαννα «φου σου παιδάκι μου» μου λέει «με φτούνα τα μικρά χεράκια βγάζει τόσο ψιλή κλωστή!».

Το 1933 με παντρέψαντας με την Γιάννη Θ. Σκιούρη και με πήρε στην Αμερική αλλά γιρίσαμε για να ξεγρέψουμε τα παιδιά στο χωριό. Το 1937 πέθανε ο άντρας μου και ο Γιάννης μου ήταν τρίων μηνών, αβάφτιστο.

Εανά βάσανα και φτωχεία. Μας βρήκε ο πόλεμος. Την ημέρα την έκανα νύχτα για να θρέψω τα παιδιά. Ζωντανά είχα, κήπους φύτευα, σιτάρια έσπερνα και νάρχονται να μας τα παίρνουντας οι Ιταλοί.

Στον κήπο είχα σκάψει βασιλούς λάκκους και έθαψα την πατάτα για να την κρύψω. Τα βαγένια που είχα στην καμάρα τα γέμιζα σιτάρι και άφηνα λίγο έξω στη σεντούκα γιατί, παιδάκι μου, «όταν ακούς τ' αρκούδι στη γειτονιά σου, περιέμενε του και στη γωνιά σου». Και ήρθαν τα αρκούδια, και κάψανε το χωριό μας όλο.

Άλλοι φύγανε, εγώ έμεινα να σώσω δι, μπόραγα. «Έβαλα άχυρα στο υπόγειο και τα άναψα για να βγαίνει καπνός να τους ξεγελάσω αλλά αυτοί το καταλάβαν και βάλαν στη φωτιά και το τοπίο λαμπάδισε. Είχα ένα μεγάλο βαγένι στο υπόγειο και μέχρι τη μίση το είχα γεμίσει σιτάρι και από πάνω χοντρικά ρούχα.

Μάρτης μήνας, κρύο - χιόνια. Στο αυλάκι έτρεχε μπόλικο νερό. Γέμιζα έναν τνενέκε νερό και το έριχνα στο βαγένι να σώσω το σιτάρι. Έμπαινα μέσα στη φωτιά. Τα τονιόρα μου, τα φρύδια μου, τα μαλλιά μου είχανε καψάλιστει. Έμπαινα στο κατώταν έτρεχα στο αυλάκι και από κοντά τα παιδιά μου.

Ξαφνικά κει που γέμιζα το ντενέκε νερό νάσου ένας Γερμανός. Τράβαει το μποτόλι του και ρίχνει και μου τρυπάει το ντενέκε. Τι να κάνω η κακομοίρα. Βρίσκω ένα νταβά. Τρέχω στο αυλάκι και κουβάλαγα νερό

Η θεία Δημητρούλα Σκιούρη στο σπίτι της στις Καρυές, Καλοκαίρι 1993.

με τον νταβά.

Δεν πρόλαβα να ρίχω 4-5 ντραφάδες περνάνε όλος Γερμανός ή ο ίδιος γύρισε, ρίχνει δύο μπιστολιές μου τρυπάει και το νταβά. Τα θεριά δε λυπήθηκαν ούτε τα παιδιάκια που έκλαγαν και με κρατάγανε από το φουστάνια μου και ήταν μόλις 3 και 5 χρονών.

Όταν τσακίδαστήκανε και φύγανε άνοιξα το βαγένι και βρήκα τα ρούχα και το σιτάρι μαύρα και καπνισμένα αλλά τα έπιλυνα και με κείνο το σιτάρι έζησα τα παιδιάκια μου. Επειδή ήταν λιγοστό το σιτάρι, το ανακαύεια με πατάτες βρασμένες, το ζύμωνα καλά και γινόταν ωραίο ψωμί. Τι τραβήξαμε δεν λέγεται. Πότε στο αμπτρί και πότε στο υπόγειο. Άπ' όταν τα κακά, χειρότερος ο πόλεμος, παιδάκι μου. Πολλά υποφέραμε αλλά, δύσα στο Θεούλη, ήσπασε.

Τώρα τα μπισμάδια όλα και εύχομαι τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας να μην ιδουνε πόλεμο, και να μη βασανιστούν, όπως βασανιστήκαμε εμεις.

— Μακάρι, θεία Δημητρούλα!

Αράχοβα 28-7-1993

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΡΥΑΤΩΝ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Ιωάννης Καραχάλιος, αυτοκινητιστής Καρυών, μετά την πρόσφατη περιπέτεια της υγείας του, με επιστολή του ευχαριστεί θερμά το Συνδέσμο των Απανταχού Καρυατών Αθήνας για την συμπαράστασή του και την οικονομική του βοήθεια. Επισής ευχαριστεί όλους τους συμπατριώτες και τους φίλους τους που παραβρέθηκαν στον εκκλησιασμό του Συνδέσμου στην Ιερά Μονή Πεντέλης στις 22 Μαΐου 1993 και με τις προσφορές τους έδειξαν την αγάπη τους στις δύσκολες στιγμές που περνούσε:

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΜΝΗΜΗΣ

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΡΥΑΤΩΝ

A. Εις μνήμην των θανόντων Καρυατών 1) Γεωργίου Διαντζίκη, 2) Καλλιόπης Π. Κυριαζή 3) Νικολάου Κερχουλά 4) Πλαναϊών Γ. Κερκουλά 5) Θεοδώρου Φλώρη, αντί στεφάνων προσέφεραν εις το Γηροκομείο Σπάρτης το ποσό των είκοσι πέντε χιλιάδων δραχμών (25.000).

B. Από το κληροδότημα του αειμνήστου Αραχοβίτη γιατρού Πέτρου Κουτσογεωργίου ο Συνδέσμος απένειπε τα χρηματικά βραβεία στους εξής αριστεύσαντες μαθητές του Δημοτικού Σχολείου Καρυών:

- 1) Βύρη Κ. Γεωργίου, 12.000 δρχ.
- 2) Βελώνη Ι. Πλαναϊώντα 8.000 δρχ.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ ΜΙΧΑΛΗ ΜΕΛΕΧΕ

Εις μνήμην του πιο αγαπημένου τους φίλου Μιχάλη Μελεχέ, που πέθανε πρόσφατα στο Greenville S.C. ο Δήμος και Ευαγγελία Κάκαρη κατέθεσεν απ' ευθείας στη Φιλόπτωχο Αδελφότητα Γερμανών Καρυών το ποσό των 10.000 δρχ.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟΥ ΑΙΩΝΑ

Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΠΟΙΗΜΑ

(Διήγηση του μπαριμάτη Ποτή Γουδέ)

Τον προηγούμενη αιώνα και στις αρχές του δικού μας οι απαγωγές κοριτσιών, με σκοπό το γάμο, έδιναν κι επιταράν. Οι όμορφες κοπελέες συνήθως μετά τα 15 χρόνια τους κινδύνευαν να πέσουν θύματα απαγωγής, τις περισσότερες φορές χωρίς τη θέληση τους και συνάντησε απόγνωστους απαγωγές.

Ο μπαριμάτης Ποτής Γουδές μου δημιγήθηκε μια ιστορία που την άκουσε από τους παλιούς για μια απαγωγή που έγινε γύρω στα 1850.

Έγινε Βερβενιώτης ήθελε να κλέψει μία όμορφη Βερβενιώτισσα, κόρη του δήμαρχου, που την έλεγαν Γιαννούλα. Ήρθε στην Αράχοβα να βρει 3-4 παικιαράδες για να τον βοηθήσουν στην απαγωγή.

Συμφώνησαν και πήρε μαζί τουν την Παναγιώτη Χατζή, το Δήμο Λεβεντάκη (Χαροπούλιο) και τον Παρασκευό Σκιούρο. Πήγαν στα Βέρβενα, έκλεψαν τη Γιαννούλα πα' όλο που ήταν μοναχούρια με 3-4 αδελφούς και πατέρα δημάρχο. Ήταν έκρυψαν σε διάφορα μαντριά και κατέληξαν στην Κοκκινόλουτσα, στο χάρι της Γιαννάκη.

Τα αδελφά της έψαχναν όλες τις περιοχές, χωριά, καλύβια και μαντριά αλλά χωρίς αποτέλεσμα.

Μία ημέρα έδω από την Αράχοβα, στο δρόμο προς την Τρίπολη, τα αδελφά συνάντησαν μια καρότσα (άμαξα). Κατάλαβαν ότι κάποιος επίσημος ήταν μέσα, τον σταματήσαν και κλέψανταν είπαν τα βάσανά τους.

Ο επίσημος ήταν ένας εισαγγελέας, ο οποίος συγκινήθηκε από το δράμα των αδελφών, και μεσάς εβγάλει άνταλμα συλλήψεως για το γαμήλιο και τους εργάτες που ήταν μέσα στην καρότσα. Είχαν οι αδελφά την ιδέα να κλέψουν την καρότσα και να παραβρεθούν στην Ελληνική γλώσσα, και του ζωτικού Ελληνικού στοιχείου ώστε να αποφευχθεί ο κινδύνος του Παναζάνα.

Τα αδελφά της έψαχναν όλες τις περιοχές, χωριά, καλύβια και μαντριά και την έπιασαν στην Αράχοβα.

Ο Κορδίας, γνωστός στην περιοχή της Αράχοβας (πέθανε στα 1905) σκάρωσε το ποιήμα που έξιστορούσε την απαγωγή, την τιμωρία των Αράχοβιτων και κυρίως τη θλίψη των μανάδων τους. Ο μπαριμάτης το θυμάται ακόμη επίτη από τόσα χρόνια, γιατί φαίνεται στις ποιήματα της Γιαννάκης.

Αχ καί μέρα βροχερή,
κλαίγε κατένα χλιβερή,
και η νύχτα πονισμένη.

Χαρτουλάρια καμένη,
που κίνησαν τα τρία παιδιά,
κλαίγε, Μπακόρι κεράτα,
και στη Βέρβενα να πάνε
και κανένα δε ρωτάνε.

Μες στην Ανάληψη μπροστά
εκεί τους είχαν μία χωσιά
την εκλέψαν τη Γιαννούλα,
που νάχε τους γένει βουλά.

Την πήραν και την πήγανε
ματάκια δεν την είδανε,
μες στο χάρι του Γιαννάκη
που νάχανε πιει φαρμάκι.

(Με τις κοινοτ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

Από το βιβλίο του Αραχοβίτη συγγραφέα Κώστα Πίτσου "ΚΑΡΥΕΣ"

Γενάρης 1944

Στις 12 του μηνός αυτού, το μεσημέρι ακριβώς, σήμανε συναγερμός με χτύπημα της καμπάνας του Αγίου Αντρέα. Οι περισσότεροι Αραχοβίτες απομακρύνθηκαν, αν και είχε ρίξει χώνι κι έκανε πολύ κρύο. Στο χωρίο μπήκε σε λίγο ένα Γερμανικό αυτοκίνητο με 6-8 στρατιώτες που ζητούσαν πατάτες κι αρνία. 'Υστερα από τρεις ώρες έφυγαν με πατάτες μόνο, που τις άρπαξαν από κάπιο σπίτι.

16 του Γενάρη. Το πρώι στις δέκα δόθηκε συναγερμός απ' τον Αγι-Αντρέα. Δύο Γερμανικά αυτοκίνητα μπήκαν σε λίγο στο χωρίο με δέκα Γερμανούς, δύο αξιωματικούς, ένα διερμηνέα κι εφτά στρατιώτες. Τα αυτοκίνητα έμειναν στον Αγι-Αντρέα, ενώ οι Γερμανοί κατέβηκαν με τα πόδια στον Κάτω Μαχαλά. Τους πήρε σπίτι του ο Ν. Λεβεντάκης. Ζήτησαν τον Πρόεδρο, μα είχε φύγει κι αυτός με το συναγερμό μαζί με τους άλλους Αραχοβίτες. Έμειναν οι Γερμανοί 4 ώρες Κανένας δεν έμαθε γιατί ήρθαν.

18 του Γενάρη. Την ημέρα αυτή, όπως αργότερα μάθαμε, πιάστηκε απ' τους Γερμανούς κι εκτελέστηκε στο Γεφύρι του Βασιλοπόταμου της Σκάλας Λακεδαίμονος ο Αραχοβίτης Χρήστος Γ. Λεβεντάκης ή Γρίβας, 52 χρονών άνθρωπος. Είπαν πως του κάμαν έρευνα κι βρήκαν πιστοί απάνω του.

24 του Γενάρη. Το απόγευμα ήρθε με αυτοκίνητο Ελληνικό ο Πρόεδρος της Βλαχοκερασιάς. Ειδοποίησε το χωρίο 'κατ' εντολήν των Γερμανών ότι την άλλη μέρα θα γινόταν βολή πυροβολικού στην περιοχή του Κάμπου της Αράχοβας.

Η ΓΙΑΓΙΑ ΜΟΥ

Στη ζωή κάθε ανθρώπου υπάρχουν πολλά πρόσωπα που τον επηρεάζουν και έχουν επιδραστή στη ζωή του. Μπορεί να είναι το πρόσωπο που σε σερβίρει τον καφέ σου κάθε πρώι πριν να πάς στη δουλειά. Μπορεί να είναι το τελεβίζον ή η εφημερίδα που λέγουν για τις ίδεες που άλλοι άνθρωποι έχουν συλλέξει. Νομίζω όμως ότι υπάρχουν πρόσωπα που είναι πιο σπουδαία και επιδρούν πιο πολύ στην ζωή ενός ανθρώπου, διότι έχουν μεγαλώσει και έχουν ιδεί τις αλλαγές που έχουν γίνει στην κοινωνία και στον κόσμο. Έχουν γνώση για τη ζωή και την ανθρωπότητα διότι τα έχουν ζήσει. Αυτοί οι εκλεκτοί άνθρωποι είναι οι υπερήλικες της παροικίας μας, είναι οι σήνιορ στίζενς, καθώς τους λέμε. Η πίστη τους και τα ήθη τους είναι πιο γερά και πιο δυνατά από αυτά της κοινωνίας στην οποία ζούμε σήμερα, εν μέρει διότι τα ιδιαίτερα του κόσμου αλλάζουν και εν μέρει διότι αυτοί οι ίδιοι έχουν ωριμάσει σε σπηλιέ που την κοινωνία δεν τους επηρεάζει όπως τους επηρέαζε όταν ήταν νέοι. Για τον λόγο τούτον, η γιαγιά μου ήταν και είναι το φως της ζωής μου και μου έχει δώσει την περισσότεραν βοήθειαν και συμβουλές για το τι και πώς πρέπει να είμαι.

Αυτή είναι που με δίδαξε για τη ζωή και ότι οι άνθρωποι είναι βασικώς καλοί και ότι η κοινωνία είναι φίλος σου και όχι εχθρός σου. Ποιος μπορούσε να βάλει στο νου του πως μια γυναίκα που γεννήθηκε σ' ένα μικρό χωριό στους πρόποδες του βουνού Πάρνωνα, θα με δίδαξε πως να ζήσω σε τούτον τον κόσμο που τον βρήκε τόσο διαφορετικόν όταν έφθασε στην Αμερική εδώ και πολλά χρόνια, με τα τέσσερα παϊδά τη!!! Ξέρει λίγα Αγγλικά και όλη τη ζωή της εργάστηκε να δώσει στον εαυτόν της, στον σύζυγό της και στα παιδιά της ένα σπίτι και μια καλή οικογένεια. Με τη βοήθεια του Θεού, με τον Οποίον είναι τόσο στενά ενωμένη, έχει γίνει για μένα μια οντότητα... μία ύπαρξη. Στα μάτια μου αυτή είναι η πιο αγνώριστη που μπορεί να παραβληθεί με έναν άγιο.

Έμενα στη σπίτι της πολλές φορές, όταν η μητέρα έπαιρνε τον παππού και τον πήγαινε στη δουλειά. Με κάθιζε κάτω με μια ζεστή σούτα, και μου δηγείτο την ιστορία της, και είναι δύσκολο για μένα να εννοήσω πως περάσαν όλα αυτά τα βάσανα. Η αποφασιστικότητά της να αντιμετωπίσει την κοινωνία και με τη ζωή της ακόμη, με κάνουν να την θαυμάζω. Την άκουγα με προσοχή όταν μου διηγήτων πως ερχόντουσαν οι Γερμανοί στο χωρίο κατά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και ζητούσαν το σύνηγο της που ήταν και ο Πρόεδρος του χωριού τότε, και θέλαν να τον σκοτώσουν. Πώς θα αισθάνετο κανείς αν κάποιος χτυπούσε την πόρτα του και απαιτούσε τον πατέρα του ή τον άνδρα της γυναίκας για να τον εκτελέσουν!!! Μου διηγήτων για την αγωνία της όταν οι Γερμανοί ανατίναξαν το ρολόι του χωριού μαζί με το κτίριο το οποίο είχε κτίσει ο πεθερός της, και πως κάψανε και έκαναν στάχτη το αγαπημένο της σπίτι. Πώς ο πατέρας μου ήλθε στο χωριό με ειλικότερο τον Αμερικανικό Ναυτικού, στο οποίο υπηρετούσε, και τους έφερε επίπλα για να έχουν κάτι να ξεκουράζουν τα πόδια τους και πώς οι χωρικοί ήταν φοβισμένοι διότι δεν είχαν ιδεί προηγουμένων ειλικότερο. Ήταν δύσκολο για μένα να εννοήσω όλα αυτά τα αισθήματα και

ΝΕΟΣ ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΚΑΡΥΕΣ - ΒΑΡΒΙΤΣΑ - ΒΑΜΒΑΚΟΥ

Από τις 20-7-93 διορίστηκε νέος Αγροτικός γιατρός στις Καρυές με την υποχρέωση να καλύπτει τα χωριά Βαρβίτσα και Βαμβακού. Ο νέος γιατρός είναι απόφοιτος του Πανεπιστημίου Αθηνών και ονομάζεται Κών/νος Γρηγοράκος (γεννήθηκε στην Αθήνα, με καταγωγή Μανιάτικη).

Ο προηγουμένος γιατρός Γεώργιος Βεργάκης φεύγοντας

Το χορευτικό συγκρότημα Αυστραλίας που έκλεψε την παράσταση και καταχρέθηκε στην πλατεία της Ράχης το βράδυ της Αγίας Παρασκευής, με τους θαυμάσιους ελληνικούς χορούς του.

25 του Γενάρη. Οι περισσότεροι Αραχοβίτες έφυγαν πρώι πρώι, γιατί φοβήθηκαν μητρώς οι Γερμανοί βομβαρδίσουν το χωρίο αντί να κάμουν βολή. Στις 10 άρχισε η βολή και κράτησε ως τ' απόγευμα. Πολλά βλήματα έπεσαν στη Νεραϊδόρυστη και δύο στη Χελωνόδακα στον Ξαρδοριά. Είχαν ρίξει καλώδια από Διασέλι μέχρι Ρουσά-Καλύβι: από κει, παρακολουθούσαν οι αξιωματικοί τους τη βολή.

Το μεσημέρι δόθηκε το σύνθημα του συναγερμού. 'Όλοι τρόμαξαν νομίζοντας ότι οι Γερμανοί κινούνται να κυκλώσουν το χωρίο απ' όλες τις μεριές, γιατί κάποιος είπε πως έρχονται και απ' το δρόμο του Αγιο-Πέτρου. Κρύψτηκαν στις σπηλιές και στους λόγγους. Πέρασαν ώρες, χωρίς να φανεί τίποτα.

Το απόγευμα στις 5 στήματα πάλι συναγερμός, και τη φορά αυτή ήρθαν στ' αλήθεια οι Γερμανοί. Ήταν ένα τμήμα του Ορειβατικού Πυροβολικού που είχε πάρει μέρος στη βολή - 9 πυροβόλα και 350 αντρες. Στρατωνίστηκαν στο σχολείο. Οι βαθμόφοροί εμειναν στα καλύτερα σπίτια. Τα ζώα τους τα 'βαλαν σε σταύλους, σε κατώνια και σε... καφενεία ή μαγαζιά.

Την άλλη μέρα κάλεσαν σε συγκέντρωση όλους όσους έιχαν μείνει στο χωρίο και τους μίλησαν για την απομάκρυνση των κατοίκων στην εμφάνιση των Γερμανικών στρατευμάτων και για τις συνέπειες που μπορούσε να έχει το γεγονός αυτό καθώς και η περίθαλψη των Ανταρτών, που κατά τις πληροφορίες τους έκανε το χωρίο. Κάτα το απόγευμα έφυγαν ικανοποιημένοι, όπως η φάνηκαν, που πέρασαν καλά τις 24 ώρες που έμειναν, αλλά και γιατί είχαν κάμει πλούσια λεηλασία σε τρόφιμα και άλλα είδη. Οι περισσότεροι Αραχοβίτες, που επί 36 ώρες έμειναν έξω απ' το χωρίο, ταλαιπωρήθηκαν πολύ απ' το κρύο και την πείνα.

ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΘΗΚΗ ΚΕΡΧΟΥΛΑ

Η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ επανειλημένως από το 1986 ασχολήθηκε με τη ζήτημα της αειμνήστου Μιχαήλ Κερχούλα, ο οποίος άφησε δεσμευμένα σε Αμερικανική Τράπεζα 560.000 δολ. Η.Π.Α. (σήμερα 700.000 δολ. περίπου) με σκοπό να εκτελεστούν κοινωνική έργα στο χωριό Καρυές.

Τελευταία πολλές διαφωνίες είχαν οδηγήσει σε αδιέξοδο τις συνενοήσεις με αποτέλεσμα το Ίδρυμα Κερχούλια να διορίσει δικηγόρο στην Ελλάδα που θα το εκπροσωπεί στους εκάστοτε απαιτούμενους χειρισμούς, διαπραγματεύσεις, πλειστηριασμός, κ.λπ. Δικηγόρος ορίσθηκε ο Γεώργιος Κομιζάς (γενούς Κομιζά). Το Σάββατο 21.8.93 έγινε στην Κοινότητα Καρυών τη εκκρεμή θέματα. Την Κυριακή 22.8. έγινε στο Κοινότητα Καρυών ο Γ. Λεβεντάκης και της δικηγόρου του Αλικάκου.

Μετά τη σύσκεψη η δικηγόρος και ο Γ. Λεβεντάκης παρέστησαν τα εξής:

— Τα έργα της θερμάνσεως του Σχολείου Καρυών και της εκκλησίας, της Αγίας Παρασκευής καθώς και το έργο αντικαταστάσεως του διαπέδου της εκκλησίας της Αγίας Παρασκευής έχουν εγκριθεί προ θετικής από την Επιτροπή του Ιδρύματος στην Αμερική, κατόπιν συμφωνίας με την Κοινότητα Καρυών. (Ο κ. Αρβανίτης τονίζει ότι η ίδια η Κοινότητα τα είχε προτείνει). Η Επιτροπή του Κληροδοτήματος (Ε.Κ.) θεωρεί απαραίτητη να εκτελεύνται όλες οι αποφάσεις της προτάσεως των εγκριθέντων έργων, δημιουργώντας έργα που θα προσφέρει σε νέες αποφάσεις για άλλα έργα. Τα τελευταία χρόνια